

Költészet és vallás

Éjjel – talán amiatt, hogy a télbe fordul az esztendő, talán amiatt, hogy az éveim nagy lendülettel haladnak előre, nem tudom – sokat gondolkodom a hagyományon. Nemcsak a gondolkodásmódon, amelyet szüleimtől és nagyszüleimtől tanultam, s gyermekeimnek adok tovább, de a világrenden is, amely megszabja mindennek a helyét, az idejét és – végső soron – a célját, azaz értelmét is. Mert, ha azt hinném, hogy nem egy nagy és alapvető teremtett renden nyugszik az egyetemes lét – s ennek részeként az életem is – akkor talán azt gondolnám, élni sem érdemes.

Az ember észrevétlen, mégis sokszor kényszerítő erejű örökségéről, a hagyományról merengve, persze ki mást is olvasnék, mint Hamvas Bélát. A fél évszázada (milyen kicsi idő ez az emberi tudás több évezredes folyamataiban) elhunyt mester írja egy helyen a következőket. „Sokan aludni szeretnek sokan szenderegni, csak úgy az alvás és ébrenlét között lebegni. Álmodni kevesen. Az álmok között, igaz, kevés a kellemes. De mindig van benne valami a misztériumból. Jung, az álmok mai mestere megtanított arra, hogy tiszteljük az álmokat, mert sokkal többet tudnak, mint mi. Néha még költészet is. Vagy vallás. Esetleg mind a kettő.”

Az álom tehát fontos Hamvas szerint, hiszen – akár a költészet és a vallás – magyarázatot ad az élet nagy kérdéseire és rendet teremt az ember fejében. Az álom, úgy vélem, kettős természetű. Az álom egyrészt a bizonyosság, a cél, a jövő (s az azokban való ingathatatlanság), másrészt az örökké elérhetetlen (vagy annak vélt) vágy megfogalmazása. Hogy az álmaink valósággá lesznek-e, vagy pedig megmaradnak távol tőlünk, hogy a mieinké válnak-e, vagy számunkra idegenekké, az rajtunk múlik. Hamvas Bélával együtt hiszek az álmokban és hiszek az emberekben, de legfőképpen azokban az emberekben, akik élni merik az álmaikat. Legyenek azok jók, vagy rosszak. Hiszen mind ilyenek vagyunk: jók és rosszak. De esendőségeinkben is szeretetre vágyók. Mint maga a teremtő Isten.

*Miklós Péter**

*Dr. Miklós Péter

főiskolai docens, Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula
Pedagógusképző Kar

címzetes főiskolai tanár, Kodolányi János Egyetem

intézményvezető, Emlékpont, Hódmezővásárhely

igazgató, Tornyai János Múzeum és Közművelődési Központ (szerk.)

TARTALOM

MIKLÓS PÉTER Költészet és vallás	3
NAGY IMRE Vásárhelyi művészet 1900 – 1990	4
Prágai Adrienn Nemzet-perszonifikációk a XIX. századi magyar művészetben	9
BÉRES DEZSŐ A szökevény	12
BENKŐ LÁSZLÓ Mesélő ételeink, italaink	14
DOMOKOS TAMÁS A Tisza-parti mindennapok Orpheuszai	15
JUHÁSZ JÓZSEFNÉ Az én Caminóm	18
SZENTI FERENC Önlélekrész Föltámadás	20 23
SZENTI TIBOR A vándorkereskedő	24
KŐSZEGFALVI FERENC Szabó Lőrinc Dél szigetén	26
BENÁK KATALIN A kerámia metamorfózisa	27
DANI IMRE Vannak haragok	28
ZELENA DORINA LILLA Ti vagytok	28
HAJAGOS-TÓTH ATTILA Elmúlt szerelem	28
KIS KRISZTINA Inspirációk a kőfalon innen – az Óperencián túl	29
GALÉRIA Bozsér Zsolt Casagrande, Marco Czujewicz, Manuela Csohány Kálmán Ferenczy István Herter Katalin Hlušičková, Helena Joó József Maróti Viktória Rudnay Gyula Szabó Klára Petra Tornyai János V. Nagy Nándor	25, 28 10 29 8 9, 11 27 32 22 27 2 31 1 27